مولانا - دیوان شمس غزل ۲۶۲۸

خامش کن و از راه خموشی بعدم رو - معدوم چو گشتی همگی حمد و ثنایی

یزدانپناه عسکری

راه عدم همواره از طریق سکوت درون برای بشر گشاده ست